

kateřina
tučková

bílá
voda

Host, 599 Kč, již vyšlo

Lena přichází do Bílé Vody v roce 2007. Chce uniknout své minulosti a klášter v osamělé vesnici v pohraničí jí připadá jako nejlepší místo. Nalézá však jen zanedbanou budovu s několika přeživšími řeholnicemi, které jí chtějí pomoci. Ona netouží po komunikaci, chce jen zalézt do strohé cely, již jí přidělili, a lízat si své rány. Sestra Evarista, která vede

zdejší malou komunitu, Lenu ovšem přiměje k práci. Když nechce spolupracovat s ostatními, nechť tedy sama třídí starý klášterní archiv. Lena se tak ze zaprášených dokumentů, listin a knih postupně dozvídá historii kláštera, jenž byl proslulý kaplí se zázračnou sochou Panny Marie, k níž se konaly každoroční poutě, aby si věřící vyprosili uzdravení. Najde ale i deník jedné ze starých sester a otevírá se před ní to, o čem netušila.

V padesátých letech zde i v celém státě ovládaném komunisty probíhala takzvaná Akce Ř, kdy byly jednotlivé řády rozpuštěny, jeptišky sestěhovány do internačních klášterů, nasazeny na nucené práce a vystaveny mučení v komunistických kriminálech, které si nijak nezadalo s mučením gestapáků. Novicky byly přemlouvány k návratu do civilního života. Mladá Evarista tehdy odmítla a byla za to náležitě „odměňována“. Namísto toho, aby ji zlomili, posílili její víru a odvahu se jim postavit.

Duchovenstvo bylo nuceno kolaborovat se státním aparátem a mnozí kněží se ze strachu či touze po moci podvolili. Kdo odmítal, byl opět perzekvován, paradoxně i ti, kteří přežili nacistické koncentráky. Kdo měl odvahu, uchýlil se do ilegální podzemní církve, kde měly příležitost kázat i ženy, což katolická církev zakazovala. Dokonce i po „sametu“ ženy zdaleka neměly své postavení jisté a o kněžské dráze se jim navzdory příslibům vrchnosti mohlo jen zdát.

Autorka bestselleru *Žitkovské bohyně*, Kateřina Tučková, na románu, dílem fiktivním a dílem otřesně pravdivým, pracovala dlouhých deset let a na perfektní literárně silné výpovědi je to znát. Kniha se nedá číst na jeden zátah, občas je nutné ji odložit a rozdýchat příběh, jenž se čtenáře hluboce dotkne právě v přiblížení jednotlivých osobních tragédií i dílčích vítězství.

Zuzana Dorogiová